

СУЧАСНИЙ ЗЕМЛЕУСТРІЙ – РЕАЛІЗАЦІЯ ЗНАНЬ ТА УМІНЬ МАЙБУТНЬОГО СПЕЦІАЛІСТА

Крук Діана ст. гр. 21-3

Науковий керівник: викладач-методист землевпорядних дисциплін

Бусленко Г.М.

ВСП «Рівненський коледж» НУБіП України

Земля – наше найбільше національне багатство, безцінний скарб, який необхідно охороняти, відтворювати і розумно ним розпоряджатися. Фахівці землевпорядники – саме ці спеціалісти, які виконують цю місію, з метою збереження для нащадків здобутки багатьох поколінь на землі.

Спеціалісти у цій галузі мають змогу працювати в обласних, районних та міських управліннях і відділах земельних ресурсів; бюро технічної інвентаризації; відділах архітектури та містобудування; агентствах з оцінки нерухомості; відділах фонду держмайна, обласних та районних відділах юстиції; сільських, селищних, міських та районних радах; держадміністраціях та їхніх підрозділах; податкових служб.

Фахівець із геоінформаційних систем і технологій може залучатися до різних видів виробничої діяльності. Він розробляє необхідне програмне забезпечення, здійснює аналіз проектування та програмування готових систем, вивчає потреби та проблеми користувачів, здійснює пошук оптимальних рішень; займається розробкою, виготовленням та постачанням програм. Такий спеціаліст здатний розробляти проекти в галузі природничих та технічних наук, вирішувати фундаментальні та прикладні задачі у сфері геопросторових даних і технологій.

Фахівець із землевпорядкування, кадастру та ГІС технологій може займати такі посади: інженер-системотехнік; консультант із маркетингу на ринку землі; співробітник земельного відділу держадміністрації; співробітник бюро технічної інвентаризації; інженер і керівник групи в науково-дослідному

інституті. Спеціалісти з геоінформаційних систем і технологій працюють в органах державного управління територіями, в організаціях і фірмах із землеустрою, в проектно-дослідницьких організаціях; у виконавчих і планувальних організаціях, в експлуатаційних і проектних будівельних організаціях.

Робота фахівця з геодезії, картографії та землеустрою потребує вміння приймати виважені рішення, спілкуватися із людьми, а також вимагає уважності, чіткості і відповідальності. Щоб стати успішним фахівцем у цій галузі, необхідно бути наполегливим, впевненим у собі, активним, мати добре розвинену інтуїцію і разом із тим вміти логічно мислити.

Основними цілями землеустрою є організація раціонального використання та перерозподілу земель в усіх галузях економіки, реорганізація систем землеволодіння і землекористування, створення сприятливого навколишнього середовища, підтримка екологічно сталих ландшафтів і охорона земель. Згідно зі статті 181 Земельного Кодексу, землеустрій – це сукупність соціально-економічних та екологічних заходів, спрямованих на регулювання земельних відносин та раціональної організації території адміністративно-територіальних утворень, суб'єктів господарювання, що здійснюються під впливом суспільно-виробничих відносин і розвитку продуктивних сил. Землеустрій належить до основних функцій управління в галузі використання та охорони земель.

Згідно зі статті 4 Закону «Про землеустрій» суб'єктами землеустрою є: органи державної влади та органи місцевого самоврядування; юридичні та фізичні особи, які здійснюють землеустрій, землевласники та землекористувачі. Відповідно до ст. 5 зазначеного Закону, об'єктами землеустрою є територія України; території адміністративно-територіальних утворень або їх частин, території землеволодіння та землекористування чи окремі земельні ділянки.

В обов'язковому порядку землеустрій проводиться на землях усіх категорій та форм власності у разі: розробки документації із землеустрою щодо

організації раціонального використання та охорони земель; встановлення та зміни меж об'єктів землеустрою, у тому числі визначення та встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України; надання, вилучення (викупу), відчуження земельних ділянок; встановлення в натурі (на місцевості) меж земель, обмежених у використанні і обмежених (обтяжених) правами інших осіб (земельні сервітути); організації нових і впорядкування існуючих об'єктів землеустрою; виявлення порушених земель і земель, що зазнають впливу негативних процесів, та проведення заходів щодо їх відновлення чи консервації, рекультивації порушених земель, захисту земель від ерозії, підтоплення, заболочення, вторинного засолення, висушення, ущільнення, забруднення промисловими відходами, радіоактивними і хімічними речовинами та інших видів деградації. Заходи, передбачені затвердженою в установленому порядку документацією із землеустрою, є обов'язковими для виконання органами державної влади та органами місцевого самоврядування, власниками землі, землекористувачами, у тому числі орендарями. Зазначені особи при здійсненні землеустрою зобов'язані забезпечити доступ розробникам документації із землеустрою до своїх земельних ділянок, що підлягають землеустрою.

Мета землеустрою полягає в забезпеченні раціонального використання та охорони земель, створенні сприятливого екологічного середовища та поліпшенні природних ландшафтів.

Основними завданнями землеустрою є:

- а) реалізація політики держави щодо науково обґрунтованого перерозподілу земель, формування раціональної системи землеволодінь і землекористувань з усуненням недоліків у розташуванні земель, створення екологічно сталих ландшафтів і агросистем;
- б) інформаційне забезпечення правового, економічного, екологічного і містобудівного механізму регулювання земельних відносин на національному, регіональному, локальному, господарському рівнях шляхом розробки пропозицій по встановленню особливого режиму і умов використання земель;

- в) встановлення на місцевості меж адміністративно-територіальних утворень, територій з особливим природоохоронним, рекреаційним і заповідним режимами, меж земельних ділянок власників і землекористувачів;
- г) здійснення заходів щодо прогнозування, планування, організації раціонального використання та охорони земель на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях;
- д) розробка системи заходів по збереженню і поліпшенню природних ландшафтів, відновленню і підвищенню родючості ґрунтів, рекультивациі порушених земель і землюванню малопродуктивних угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, висушення, зсувів, вторинного засолення і заболочення, ущільнення, забруднення промисловими відходами і хімічними речовинами та інших видів деградації, по консервації деградованих і малопродуктивних земель, попередженню інших негативних явищ.

Землеустрій передбачає:

- а) встановлення (відновлення) на місцевості меж адміністративно-територіальних утворень, землеволодінь і землекористувань;
- б) розробку загальнодержавної і регіональних програм використання та охорони земель;
- в) складання схем землеустрою, розроблення техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель відповідних адміністративно-територіальних утворень;
- г) обґрунтування встановлення меж територій з особливими природоохоронними, рекреаційними і заповідними режимами;
- г) складання проектів впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань та створення нових;
- д) складання проектів відведення земельних ділянок;
- е) встановлення в натурі (на місцевості) меж земельних ділянок;
- є) підготовку документів, що посвідчують право власності або право користування землею;

ж) складання проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозмін, упорядкування угідь, а також розроблення заходів щодо охорони земель;

В Україні професія землевпорядника завжди була у пошані. Технічний прогрес змінює крокву та мензулу на найсучасніші навігаційні прилади, але сутність професії залишається незмінною – раціональне використання найкращих у світі вітчизняних чорноземів, збереження їх для нащадків, надійний захист конституційних прав землевласників та орендарів. У контексті проведення земельної реформи на ринку праці різко зріс попит на сертифікованих інженерів-землевпорядників. Тому у студентів, які здобувають професію землевпорядника, досить привабливі перспективи у плані працевлаштування після отримання диплому. Адже наш громадянський і професійний обов'язок – завжди дбати про красу української землі та збереження родючості.

Тому поняття та знання про зміст землеустрою – основа подальших знань щодо землевпорядного процесу в цілому.

Список використаної літератури:

1. Земельний Кодекс України [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
2. Головне управління Держгеокадастру Рівненської області [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://rivneoblzem.gov.ua/>.
3. Земельний портал України [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://zem.ua/uk/>.
4. Офіційний сайт Міністерства Аграрної політики та продовольства України [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/>.
5. Журнал «Земельний вісник України» [Електронний документ]. – Режим доступу: <http://zemvisnuk.com.ua/>.